

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSA Jan Futro (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku Z. K.

przy uczestnictwie J. T., Skarbu Państwa reprezentowanego przez Prezydenta W., Miasta W. i Agencji Nieruchomości Rolnych z siedzibą w W.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 czerwca 2010 r.,

zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 3 września 2009 r., sygn. akt V Ca (...)

- 1. odrzuca zażalenie, w części w jakiej dotyczy ono rozstrzygnięcia o kosztach dotyczących postępowania przed Sądem pierwszej instancji;**
- 2. oddala zażalenie w pozostałej części.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 3 września 2009 r. Sąd Okręgowy w W. uwzględniając apelację uczestników Skarbu Państwa reprezentowanego przez Prezydenta W. oraz Miasta W., zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w W. z dnia 19 sierpnia 2008 r. i oddalił wniosek Z. K. o stwierdzenie nabycia własności przez zasiedzenie, a orzekając o kosztach postępowania za obie instancje zasądził od wnioskodawczynie na rzecz Skarbu

Państwa reprezentowanego przez Prezydenta W. kwotę 5 400 zł oraz na rzecz Miasta W. kwotę 7 400 zł.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy w W. wskazał, że o kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 520 § 2 k.p.c.

Na postanowienie o kosztach procesu zażalenie wniosła wnioskodawczyni, żądając jego zmiany i – jak należy wnioskować z uzasadnienia zażalenia – odstąpienia od obciążania jej kosztami postępowania.

W zażaleniu pozwana zarzuciła, że nie inicjowała postępowania w sprawie i nie miała wpływu na toczące się postępowanie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zaskarżone postanowienie o kosztach procesu zapadło już po wejściu w życie ustawy z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (zob. art. 2 tej ustawy, Dz. U. Nr 69, poz. 592), którą znowelizowano art. 394¹ § 1 k.p.c. Zgodnie z nowym brzmieniem tego przepisu, zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji. Żaląca kwestionuje jednak orzeczenie rozstrzygające o kosztach procesu zarówno przed Sądem pierwszej instancji, jak i kosztów postępowania apelacyjnego, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu pierwszej instancji.

Zażalenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji jest niedopuszczalne.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 k.p.c. w związku z art. 370 k.p.c., art. 398²¹ k.p.c., art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 postanowienia.

W pozostałej części zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom żalącej nie można uznać, że nie miała ona wpływu na toczące się postępowanie. Wstąpiła do postępowania jako następcą prawny zmarłej wnioskodawczyni po wniesieniu przez uczestników apelacji. Udzieliła następnie pełnomocnictwa radcy prawnemu B. B i aktywnie wraz z nią uczestnicząc w rozprawie apelacyjnej wносиła o oddalenie obu apelacji i zasądzenie na jej rzecz kosztów.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w punkcie 2 postanowienia.